

Pasa na dzieci!

Руданський Степан Васильович

Їздив біскуп по панах,
Грошей налупився,
Подарунків нахапав,
Наївся, напився.

А тут йому ще їден
Гедзелу підносить
І ситого на обід
Ще до себе просить.

Їде біскуп і туди,
За столом сідає...
Ото страву подають,
Дідич припрошає.

А той їв би ще таки,
Тільки промахнувся —
У дорозі, на біду,
Поясом стягнувся.

Що робити? Розпусти —
Якось не годиться!
А так сиди та не їж —
Дідич образиться...

Аж тут якось під вікном
Малі діти грались,
І, звичайне, дітлахи
Бігали, сміялись.

Ото біскуп не промах,
На фіглі береться.
«Ej że, dzieci, będą bić!» ** —
Кричить і сміється.

«Ej że, dzieci, będą bić!»
А діти сміються
Та вже собі й до вікна
По кількоро пнуться...

Тоді біскуп з себе пас.
«Poczekajcie ż, dzieci!» ***
Та на хлопців помахав:
«A pasa na dzieci!»

* Ременя на дітей! (польськ.) — Ред.

** Гей же, діти, битиму! (польськ.) — Ред.

*** Постривайте ж, діти! (польськ.) — Ред.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/pasa_na_dzieci